

Nachdem des Königs Majestät in Allerhöchst Ihrer Gnade den politischen Gefangenen vollständige Amnestie gewährt, nachdem im Vertrauen auf die Folgen dieser Gnade die Kabinetts-Ordre vom 7. März 1846 für diese Provinz außer Wirksamkeit gesetzt, nachdem endlich die erbetene Reorganisation in vollem Maaße bewilligt worden ist, durfte erwartet werden, daß die Zustände der Provinz rasch wieder in ihr ruhiges Geleise zurückkehren werden. Dieses Vertrauen ist vollständig getäuscht. Die früheren mannigfachen Uebergriffe sind bis zu fast allgemeiner Landesbewaffnung ausgedehnt und so weit getrieben worden, daß bewaffneter Widerstand gegen die Königl. Waffen aufgetreten und derselbe in nicht wenigen Fällen zum bewaffneten Angriffe gesteigert worden ist.

Die Ruhe und das Wohl der Provinz, welche uns anvertraut und welche wir zu erhalten verpflichtet sind, haben durch alle Schonung, welche wir bisher haben eintreten lassen, nicht gesichert werden können. Wir können, wollen wir uns nicht schwerer Verantwortlichkeit aussetzen, es hierbei nicht ferner belassen, wir dürfen die Machinationen Einzelner nicht länger mit ansehen, wenn wir das Leben und die Existenz vieler nicht auf das Spiel setzen wollen.

Wir sehen uns deshalb veranlaßt, die Bestimmungen der Kabinetts-Ordre vom 7. März 1846 sofort mit der Publikation dieses Erlasses wieder in Kraft treten zu lassen, und indem wir diese wie folgt

- 1) Wer fortan bewaffnet im Angriffe oder im Widerstande gegen die bewaffnete Macht, die Obrigkeit oder deren Abgeordnete ergriffen, imgleichen wer bei Aufwiegelung Unserer Unterthanen zum Aufstande oder bei Vertheilung von Waffen zu diesem Zwecke auf frischer That betroffen wird, soll vor ein, jedes Mal durch den kommandirenden General anzuordnendes Kriegsgericht, bestehend unter dem Vorsitze eines Staabs-Offiziers, aus drei Hauptleuten, drei Lieutenants, drei Unteroffizieren und einem Auditeur, gestellt und mit der Todesstrafe des Erschießens belegt werden, die sogleich nach gefälligem und von dem kommandirenden General bestätigtem Urtheil zu vollstrecken ist.
- 2) Dem kommandirenden General steht die Befugniß zu, die Vollstreckung des Todesurtheils zu suspendiren und an Uns zu Unserer weiteren Entschließung zu berichten,

zur öffentlichen Kenntniß bringen, geben wir uns der Hoffnung hin, daß die Verführungskünste einzelner Böswilliger an dem guten Sinn der Einwohner der Provinz scheitern, und sie uns nicht in die harte Lage bringen werden, diese strengen Maßregeln zur Ausführung bringen zu müssen.

Posen, den 5. Mai 1848.

Der kommandirende General des 5. Armee-Corps.

v. Colomb.

Der Ober-Präsident

v. Beurmann

Kiedy Król JMość w Swój najwyższej łasce więzniom stanu zupełną amnestyą udzielił, kiedy w zaufaniu na skutki téj łaski Najwyższy rozkaz z dnia 7. Marca 1846. dla tutejszój prowincyi zniesiony został, kiedy w końcu uproszona reorganizacya w całej mierze dozwoloną została, oczekiwać było można że stosunki téj prowincyi prędko w swą kolej spokojną nawrócone zostaną.

Zaufanie to zupełnie zawiedzione. Poprzedzające różne przekroczenia do prawie całkowitego uzbrojenia kraju rozszerzone i tak dalece doprowadzone są, że zbrojny opór przeciw wojskowi królewskiemu nastąpił i takowy w wielu przypadkach do zbrojnego napadu się wzniósł.

Spokojność i dobro prowincyi, które nam powierzone i które utrzymać obowiązani jesteśmy, mimo wszelkiej dyskretyi którąśmy dotychczas działali, zabezpieczone być nie mogły. Bez narażenia się na ciężką odpowiedzialność nie możemy przytem nadal pozostać, nie możemy dłużej machinacye pojedynczych przypuszczać nie chcąc życie i exystencyą wielu wystawić na niebezpieczeństwo.

Widzimy się przeto powodowanymi, przepisem rozkazu gabinetowego z dnia 7. Marca 1846r. z chwilą publikacyi niniejszego obwieszczenia nadać znów obowiązującą moc, a podając takowe jak następuje:

- 1) kto odtąd z bronią w napadzie lub w odporze przeciw zbrojnej sile, zwierzchności lub jój delegatom schwytany, podobnież kto przy poduszczaniu Naszych poddanych do powstania lub przy rozdawaniu broni w tymże celu na gorącym uczynku przydybany zostanie, będzie przed sąd wojenny, w każdym zdarzeniu przez komenderującego Generała wyznaczony, składający się pod przewodnictwem oficera sztabowego, trzech kapitanów, trzech poruczników, trzech podoficerów i audytora, stawionym i śmiercią przez rozstrzelanie karany, która to kara natychmiast po wydanym i przez komenderującego Generała zatwierdzonym wyroku spełnioną zostanie;
 - 2) komenderujący General ma prawo zawiesić spełnienie wyroku śmierci i zdać Nam sprawę do dalszój Naszój decyzyi;
- do publicznej wiadomości, tuszymy sobie, że zwodnictwo pojedynczych złój woli o dobrą myśl mieszkańców prowincyi się rozbije i nas nie wprowadzą w przykre położenie środki tak surowe uskutecznić.

Poznań, dnia 5. Maja 1848.

General komenderujący 5go korpusu

Colomb.

Naczelny prezes

Beurmann.